

॥ ३ ॥ धातुः प्रजापतेः सरस्वतीया विधातुः कथं पश्य रुद्रस्य वा अदितिः पार्वतीया विमोर्विष्णोर्लक्ष्मीर्वा ॥ ३ ॥ प्रभवं पितरं प्रभुं महान्तं ॥ १ ॥ रात्रिः क्षत्रियस्य च यने इष्टकोच्चये ॥ ६ ॥ ७ ॥ अनुचक्रं सैन्यमनु लक्ष्मीकृत्य प्रयाति चक्रं सैन्यस्यांगयोरिति विश्वः पाठांतरेऽनुयात्रायात्रोपकरणपाला इत्यर्थः ॥ ९ ॥ १० ॥ पदानि नः पद्मां अतितुं सततं तुं शीलयेषां नेपदा तयः ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ इत्या

वपुष्मती वोरगराजकन्या वने चरीवाक्षणादा चरन्ती ॥ यद्येवराज्ञो वरुणस्य पत्नी यमस्य सोमस्य धनेश्वरस्य ॥ ३ ॥ धातुर्विधातुः सवितुर्विभोर्वाशक्रस्य वात्वं स दनात्पपन्ना ॥ नद्येवनः पृच्छसि ये वयं स्मनचापि जानीमते वेहनाथं ॥ ४ ॥ वयं हि मानंतव वर्धयंतः पृच्छामभद्रं प्रभवं प्रभुं च ॥ आचक्ष्व बंधूंश्च पतिकुलं च तत्त्वेन यच्चेह करोषि कार्यं ॥ ५ ॥ अहं तुराज्ञः सुरथस्य पुत्रो यं कोटिकास्येति विदुर्मनुष्याः ॥ असौ तु यस्तिष्ठति कांचनांगेरथे हुतोऽग्निश्च यने यथैव ॥ ६ ॥ त्रिगर्तराजः कमलायताक्षः क्षेमं करो नाम स एष वीरः ॥ अस्मात्परस्त्वेषमहाधनुष्मान् पुत्रः कुलिंदाधिपतेर्वरिष्ठः ॥ ७ ॥ निरीक्षते त्वां विपुलायताक्षः सुपुष्पितः पर्वतवासनि त्यः ॥ असौ तु यः पुष्करिणी समीपे श्यामो युवातिष्ठति दर्शनीयः ॥ ८ ॥ इक्ष्वाकुराज्ञः सुभवस्य पुत्रः स एव हंता द्विषतां सुगान्त्रि ॥ यस्यानुचक्रं ध्वजिनः प्रयांति सौ वीरकाद्वादशराजपुत्राः ॥ ९ ॥ शोणाश्वयुक्तेषु रथेषु सर्वेषु दीप्ता इव हव्यवाहाः ॥ अंगारकः कुजरो गुप्तकश्च शत्रुं जयः संजय सुप्रवदौ ॥ १० ॥ भयं करोथ भ्रमरो रविश्च शूरः प्रतापः कुहनश्च नाम ॥ यं षट्सहस्रारथिनो नुयांति नागाह्याश्चैव पदातिनश्च ॥ ११ ॥ जयद्रथो नाम यद्विश्रुतस्ते सौ वीरराजः सुभगे स एषः ॥ तस्यापरे भ्रातरोऽदीनसत्वा बलाहकानीकविदारणाद्याः ॥ १२ ॥ सौ वीरवीराः प्रवरायुवानो राजानमेते बलिनो नुयांति ॥ एतैः सहायैरुपयाति राजामरुद्रगैरिं द्रइवाभिगुप्तः ॥ १३ ॥ अजानतां ख्यापय नः सुकेशिकस्यासि भार्या दुहिता च कस्य ॥ १४ ॥ इति श्री महाभारते आरण्यके पर्वणि द्रौपदीहरणपर्वणि कोटि कास्यप्रश्ने पंचषष्ठ्यधिकद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २६५ ॥ ॥ ६३ ॥ वैशंपायन उवाच अथाब्रवीद्रौपदीराजपुत्री पृष्ठाशिबीनां प्रवरेण ते न ॥ अवेक्ष्य मंदं प्रविमुच्य शाखां संगृह्णीतीकौशिकमुत्तरीयं ॥ १ ॥ बुद्ध्या भिजानां भिरेन्द्रपुत्र न माहशीत्वामभिभाषुमर्हति ॥ न त्वेह वक्तास्ति तवेह वाक्यम न्योनरो वाप्यथ वापिनारी ॥ २ ॥ एकात्थं संप्रति तेन वाचं ददामि वै भद्रनिबोध चेदं ॥ अहं ह्यरण्ये कथमेकमेकत्वा मालपेयं निरतास्वधर्मे ॥ ३ ॥ जानामि च त्वां सुरथस्य पुत्रं यं कोटिकास्येति विदुर्मनुष्याः ॥ तस्मादहं शैव्यतथैव तुभ्यमाख्यामि बंधूंश्च यत्किं कुलं च ॥ ४ ॥

मोऽध्यायः ॥ २६५ ॥ ॥ ७५ ॥ अथेति शिबीनां शिबिबंश्यानां क्षत्रियाणां मंदं तैरं अवेक्ष्य संकोष्य तदेवाह विमुच्येति कौशिककोशजं ॥ १ ॥ अजिज्ञातुं अभिभाषितुं ॥ २ ॥ तेन कारणेन ॥ ३ ॥ ॥ ४ ॥

रण्यके पर्वणि नै ० भा ० पंचषष्ठ्यधिकद्विंशत